

Η ορθοδοξία στη χώρα των «Τούτσι» και «Χούτου»

/ [Ειδήσεις και Ανακοινώσεις](#) / [Ορθόδοξη πίστη](#)

ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ ΜΕ ΤΟΝ ΕΠΙΣΚΟΠΟ ΜΠΟΥΡΟΥΝΤΙ ΚΑΙ ΡΟΥΑΝΤΑ ΤΗΣ ΑΦΡΙΚΗΣ κ. ΙΝΝΟΚΕΝΤΙΟ

* Η ελληνική κρίση πλήττει περισσότερο τις προσπάθειες της ιεραποστολής

«Θέλω να ομολογήσω ότι εμείς νιώσαμε πιο πολύ την κρίση στην Ελλάδα, από τους ίδιους τους Έλληνες. Πάρα πολύ, πάρα πολύ!» Ο καταγόμενος από την Ουγκάντα, ορθόδοξος επίσκοπος Μπουρούντι και της μαρτυρικής Ρουάντα της Αφρικής, με τους 1.000.000 νεκρούς του εμφυλίου, κ. Ιννοκέντιος, ήρθε για πρώτη φορά στη Λάρισα. «Τώρα πλέον, οικονομικά είμαστε πάρα πολύ δύσκολα. Ο κόσμος βοηθούσε από την Ελλάδα. Προσευχόμαστε, ο Θεός να μας σκεπάσει και να βελτιωθούν τα πράγματα».

Σε άψογα ελληνικά, αφού σπούδασε εδώ, αλλά και στη Βοστώνη, μίλησε στην «Ε» για την κατάσταση που βιώνει στις δύο αυτές αφρικανικές χώρες και τις προσπάθειες που γίνονται από την ιεραποστολή, ακόμα και για την επιβίωση.

«Το Μπουρούντι και η Ρουάντα ήταν βελγικές και γαλλικές αποικίες. Ο πόλεμος άφησε πολλά σημάδια στον κόσμο. Ο μακαριότατος πατριάρχης Αλεξανδρείας κ. Θεόδωρος δημιούργησε την επισκοπή Μπουρούντι και Ρουάντα από το 2009. Ο πρώτος επίσκοπος ήταν ο κ. Σάββας, τώρα είναι μητροπολίτης Γκάνα. Προσωπικά, είμαι λιγότερο από χρόνο επίσκοπος. Χειροτονήθηκα στις 6 Δεκεμβρίου 2012 του Αγίου Νικολάου και ανέλαβα το Φεβρουάριο φέτος.

Παλιά υπήρχαν αρκετοί Έλληνες. Μετά τον εμφύλιο, έφυγαν και έμεινε έρημη η κοινότητα, με τον ιερό ναό Κοίμησης της Θεοτόκου, που έπαθε ζημιές, στην πρωτεύουσα Μπουζουμπούρα. Ξεκινήσαμε την ιεραποστολή στους ιθαγενείς. Βαφτίσαμε περίπου 3.000 ανθρώπους κι έχω τέσσερις ιθαγενείς κληρικούς. Όταν λέμε ενορίες, ουσιαστικά πρόκειται για ανθρώπους που μένουν σε διάσπαρτες καλύβες, στην ύπαιθρο κάτω από τα δένδρα, όπου κάνουμε και τα σχολεία κλπ. Όταν βρέχει υπάρχει πρόβλημα.

Το πρώτο πρόβλημα που συνάντησα ως επίσκοπος και μέχρι τώρα, είναι ότι ουσιαστικά δεν υπάρχει επισκοπείο. Δεν υπάρχει ο χώρος, κάπου να είμαστε και να αναπτύξουμε έναν ξενώνα για τον κόσμο που θα έρχεται να βοηθήσει. Το καλό είναι ότι η ελληνική κοινότητα είχε ένα οικόπεδο το παραχώρησε σε μας και το όνειρό μας, είναι να δημιουργήσουμε επισκοπείο. Άλλο μεγάλο πρόβλημα είναι η μετακίνηση. Χρησιμοποιούμε τη μοτοσικλέτα «μπόντα- μπόντα» ή ποδήλατα. Οι αποστάσεις είναι μέχρι 2 ώρες με αυτοκίνητο, αλλά τέτοιο δεν υπάρχει. Πιο μακριά δεν μπορούμε να πάμε με τα μέσα που έχουμε. Προσπαθούμε με τους τέσσερις ιερείς που έχω, να οργανωθούμε καλύτερα, να βρούμε χώρο για μας και τους ανθρώπους που έρχονται να βοηθήσουν, δεν υπάρχει τίποτα.

Η ΡΟΥΑΝΤΑ

Επίσης, στη Ρουάντα, δεν έχουμε τίποτα. Εδώ και τρεις μήνες πάω εκεί, οδικώς, ταξίδι οκτώ ωρών, μέχρι την πρωτεύουσα Κιγκάλι. Εκεί υπάρχουν άνθρωποι, που από χρόνια ήθελαν να γίνουν ορθόδοξοι, περίπου 2.000. Πήγα τέσσερις φορές και κάθε φορά κάνω κατήχηση. Κι εκεί όταν πάμε, δεν έχουμε πού να μείνουμε, προσπαθούμε να πάμε σε ξενώνα ή ξενοδοχείο. Δεν έχουμε χώρο, να δεχτούμε τόσο κόσμο. Υπάρχουν αγγλικοί, προτεστάντες, σε τέσσερις κοινότητες, που θέλουν να γίνουν ορθόδοξοι. Τους συνάντησα, αλλά τους είπα ότι δεν έχω χώρο να τους δεχτώ. Βρήκαμε ένα οικόπεδο, που όμως πρέπει να αγοράσουμε. Αν το

καταφέρουμε, ίσως φτιάξουμε κάποιες κατασκευές με σανίδι. Κάναμε την πρώτη λειτουργία κάτω από το δένδρο και ήρθε πολύς κόσμος, να δει τα μυστήρια και τη θεία λειτουργία. Τους εξηγούσαμε τι γίνεται και πώς γίνεται. Τώρα με πιέζουν και μου λένε «γιατί δεν θέλεις να μας δεχτείς;».

Βέβαια, δεν είναι ότι δεν θέλω, αλλά αν τους βαπτίσω, πού θα τους αφήσω, ποιος θα είναι ο ιερέας, ποιος θα τους κάνει τα μυστήρια; Αν πεθάνει κάποιος, ποιος θα τους θάψει; Έχω ξεχωρίσει τέσσερα άτομα, θέλω να τους φέρω στην Μπουζουμπούρα, αλλά πρέπει να βρω χώρο, ούτε ναούς έχουμε.

ΟΡΦΑΝΑ

Τα ορφανά, είναι μεγάλο ζήτημα. Δεν μπόρεσαν να πάνε σχολείο λόγω του πολέμου, χήρες που δεν έχουν κάποιον να τους κοιτάξει και σε μερικά μέρη υπάρχει έντονο πρόβλημα με το νερό. Πρέπει λοιπόν να βρούμε τρόπο, να κάνουμε γεώτρηση ή πηγάδι. Όνειρο του πατριάρχη μας κ. Θεοδώρου είναι αυτά τα δύο κράτη Μπουρούντι και Ρουάντα να αναπτυχθούν εκκλησιαστικά και ως χώρες. Υπάρχουν και ορθόδοξοι στην πρωτεύουσα Κιγκάλι, από ανθρώπους που είναι σε ξένες πρεσβείες, όπως τη Ρωσία, που θέλουν να εκκλησιαστούν, αλλά δεν έχουν, πού να πάνε. Υπάρχουν βέβαια οικόπεδα, που είναι όμως πανάκριβα, γιατί αυτά τα δύο κράτη είναι μικρά. Δεν έχουν τα οικοδομικά υλικά που χρειάζονται. Όλα είναι εισαγόμενα από γειτονικές χώρες. Ακόμα και η μεταφορά τούβλων και πέτρας, για να τη σπάμε, είναι πολύ ακριβή. Δόξα τω Θεώ, ελπίζουμε όμως...

Επίσης, ευχαριστώ τον μητροπολίτη Λαρίσης και Τυρνάβου κ. Ιγνάτιο, που με δέχτηκε στο γραφείο του και μου ζήτησε να λειτουργήσουμε μαζί, στους άγιους της Λάρισας, αλλά είχα ήδη άλλο πρόγραμμα και δεν μπορώ. Την επόμενη φορά, θα προσπαθήσω να συμμετέχω σε κάποια λειτουργία».

ΤΟΥΤΣΙ ΚΑΙ ΧΟΥΤΟΥ

Η Ρουάντα, χώρα της ανατολικής Κεντρικής Αφρικής, δοκιμάστηκε με μία από τις μεγαλύτερες γενοκτονίες της σύγχρονης εποχής, όταν σφαγιάστηκαν στο εμφύλιο του 1994, γύρω στο 1.000. 000 άνθρωποι, κυρίως άμαχοι, μικρά παιδιά, και γυναίκες. Μετά την αποικιοκρατία, την εξουσία πήραν οι μειοψηφούντες «Τούτσι», αλλά σιγά- σιγά ξεσηκώθηκαν οι «Χούτου», άρχισαν διαμάχες, με κορύφωση το 1994, και τον μεγάλο εμφύλιο πόλεμο, κατά τον οποίο σφαγιάστηκε μεγάλος αριθμός ανθρώπων της φυλής «Τούτσι». Ακόμα και σήμερα, οι δύο φυλές δεν έχουν ξεχάσει και γίνονται μεγάλες προσπάθειες από τους κυβερνώντες(και των δύο φυλών), να ηρεμήσει η χώρα.

ΓΙΑ ΒΟΗΘΕΙΑ

Τυχόν ενδιαφερόμενοι για βοήθεια μπορούν να επικοινωνήσουν με την «Πορεία Αγάπης» (Κωλέττη 5, πεζόδρομος μετά το «Χατζηγιάννειο» και τηλ.2410 610319),με δυνατότητα επικοινωνίας προσωπικά με τον νέο επίσκοπο κ. Ιννοκέντιο.

Ε. ΡΗΓΟΠΟΥΛΟΣ

Πηγή:eleftheria.gr